

Majewski Z. 1961. *Nowe stanowisko pająka tygrzyka paskowanego (Argiope bruennichi)*. Przynr. Pol. Zach. 5: 137–138.

Needon Ch., Petermann J., Scheffel P. 1989. *Naturführer Pflanzen und Tiere*. Leipzig–Jena–Berlin.

Prószyński J. 1962. *Pająki leśnictwa Zawada nad Notecią*. *Fragm. Faun.* 10: 205–214.

Radkiewicz J., Jerzak L. 1991. *O stanowiskach pająka tygrzyka paskowanego Argiope bruennichi na obszarze Polski*. *Chrońmy Przynr. Ojcz.* 47, 6: 89–91.

Skórka P. 1997. *Nowe stanowiska pająka tygrzyka Argiope bruennichi w Tarnowie i okolicach*. *Chrońmy Przynr. Ojcz.* 53, 3: 99.

Urbański J. 1935. *Pająk Argiope bruennichi Scop. w Ludwikowie*. *Wyd. Okr. Kom. Ochr. Przynr. na Wielkop. i Pomorze, V, Poznań*.

Urbański J. 1948. *Argiope bruennichi (Scopoli) 1772 na Wyspie Wolin oraz rozmieszczenie tego gatunku na ziemiach polskich (Arachn., Aran., Argypodidae)*. *Badania Fizjogr. nad Polską Zach.* 1: 160–169.

Nowe stanowisko tygrzyka paskowanego *Argiope bruennichi* na Polesiu Lubelskim

Dla poszerzenia wiedzy o rozmieszczeniu tygrzyka paskowanego *Argiope bruennichi* – pająka z rodziny krzyzakowatych *Argiopidae*, podajemy dane dotyczące jego stwierdzenia w miejscowości Kolonia Liszna koło Sławatycz na Polesiu Lubelskim (UTM–FC73). Dwie samice tego gatunku obserwowano w sierpniu i wrześniu 1997 r., w dość wilgotnym i słonecznym przydomowym sadzie p. Franciszka Szczura.

Pierwsza z samic, zauważona 9 sierpnia, rozpięła sieć o średnicy około 20 cm na następujących roślinach zielnych: brodawniku jesiennym *Leontodon autumnalis*, mniszku pospolitym *Taraxacum officinale*, przetaczniku ozankowym *Veronica chamaedrys*, wiechlinie łąkowej *Poa pratensis*, życicy trwałej *Lolium perenne*. Przebywała ona w tym miejscu do 17 sierpnia, odżywiając się chrząszczami *Coleoptera*, muchówkami *Diptera*, motylami *Lepidoptera* i prostoskrzydłymi *Orthoptera*.

Druga samica, nieco ciemniej ubarwiona, została zauważona 26 sierpnia, około 30 m od miejsca pierwszego stwierdzenia (pomiędzy oboma stanowiskami znajduje się budynek gospodarzy). Sieć o średnicy 20 cm rozpięta była na życicy trwałej oraz częściowo przymocowana do granitowego słupka, leżącego na ziemi. Zniszczenie sieci, stwierdzone 27 sierpnia (bliskie sąsiedztwo ścieżki), było powodem budowy nowej (w odległości około 30 cm), o średnicy około 30 cm, rozpiętej na tej samej roślinie. Samicę tę obserwowano do 2 września.

Nowe doniesienia o stanowiskach tygrzyka na wschodzie Polski (patrz np. Pietrzykowski 1974, Liana 1993) świadczyć mogą nie tylko o jego dalszej ekspansji terytorialnej, ale – jak się wydaje – także o słabym dotychczas rozpoznaniu tej części kraju pod kątem występowania omawianego gatunku.

Sławomir Zieliński, Iwona Zielińska

PIŚMIENNICTWO

- Liana A. 1993. Występowanie rzadkiego pająka – tygrzyka *Argiope bruennichi* na Roztoczu. *Chrońmy Przyr. Ojcz.* 49, 2: 49–53.
- Pietrzykowski M. 1974. *Argiope bruennichi* (Scop.) (Araneae) pod Wytycznem na Wyżynie Lubelskiej. *Notatki Przyr.* 11: 8–10.

Nowe stanowiska tygrzyka paskowanego *Argiope bruennichi* na Opolszczyźnie

Pająki *Araneida* należą do typu stawonogów *Arthropoda*, gromady pajęczaków *Arachnida* i reprezentowane są przez ok. 21 tysięcy gatunków (Rajski 1991). W Polsce do najczęściej spotykanych zalicza się pająki o szarej, brązowej lub czarnej barwie ciała. Rzadkością są gatunki o jaskrawym ubarwieniu ciała, a wśród nich tygrzyk paskowany *Argiope bruennichi*, jeden z najokazalszych przedstawicieli europejskiej arachnofauny z rodziny krzyżakowatych *Argiopidae*.

Tygrzyk paskowany jest godny uwagi nie tylko ze względu na ubarwienie, lecz także na rzadkie występowanie. Zaliczany jest do elementu południowo-wschodniego, czyli pontomediterrenejskiego. Jest gatunkiem ciepłolubnym i światłolubnym. Spotyka się go najczęściej na wilgotnych łąkach, czasem na kserotermicznych zboczach, a także w środowiskach ekotonalnych, obrzeżach dróg polnych oraz płotach (Bednarz 1996). •

W Polsce znanych jest co najmniej 50 stanowisk tego gatunku. Większość z nich zlokalizowana jest w zachodnich regionach kraju: Pomorza, Pojezierzu Pomorskim, Dolnym Śląsku, Nizinie Wielkopolsko-Kujawskiej i Sudetach (Urbański 1948, Bednarz 1996, Prószyński, Staręga 1971, Staręga 1983).

Nieliczne stanowiska tygrzyka odnotowano – także w południowo-wschodniej Polsce (np. Radkiewicz, Jerzak 1991, Liana 1993, Piątek 1995, Skórka 1997).

Z Opolszczyzny znane były dotychczas dwa stanowiska tego pająka – w okolicach Włodar koło Nysy (Woźny 1975).